

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectae

Sandini, Antonio

Bambergae, 1753

CXLVIII. Benedictus IX. Anno Christi 1033. Conradi II. Imp. 7. Romani Argyri
6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65464](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65464)

Baronius ad an. 1024. §. 4. *Ex his conspice, quam enormiter errent, qui dicunt, hunc ex Episcopo Portuensi creatum Pontificem.* Hic primus nullis Ordinibus sacris initiatus Pontificium munus suscepit.

(2) Glaber citatus pag. 40.

CXLVIII

BENEDICTUS IX.

ANNO CHRISTI 1033.

CONRADI II. IMP. 7. ROMANI
ARGYRI 6.

BENEDICTUS IX. Alberti Comitis Tusculani filius, nepos scilicet duorum Benedicti VIII. atque Joannis XIX. qui ei precesserant, puer ferme decennis, intercedente thesaurorum penuniā electus à Romanis, anno 1033.

Bar. an.

1033.

§. 57.

Pag. 9. 4.

Pontificatum obtinuit. (1) Hunc Ecclesia studio pacis tanquam Pontificem legitimum coluit: expulsūque à Romanis Conradus Imperator in pristinam dignitatem restituit.

Bar. an.

1038. §. 1

Pag. 9. 2.

Eundem, ut consuleret Reipublicæ Polonorum, ducendæ uxoris potestatem fecisse Casimiro Misesconis II. Poloniae Regis filio, vitæ monasticæ

Bar. an.

1041.

§. 3.

Pag. 9. 5.

votis

Bar. an.
1044.
§. 1. 2. 4.
Pag. §. 2.

votis apud Cluniacenses jam obstric-
to, & Ordine sacro Diaconatus
initiato, scribit Joannes Duglossus.
(2) Cum duæ essent hoc tempore
Romæ factiones, altera Comitum
Tusculanorum, altera Ptolomei Ro-
mani Civis, hujus patrocinio freti
*Romani Benedictum multis criminibus
sede suâ pellunt, & Silvestrum quendam
in locum ejus statuunt, quem tamen
postea Benedictus, quibusdam sibi favori-
tibus, excommunicatum depulit, sedique
sue redditus, se ipsum postea privavit,
& alium pro se ob avaritiam ordinavit.*

Bar. an.
1047.
§. 16.
Pag. §. 8.

(3) Joannem Gratianum videlicet,
qui *Gregorius VI.* appellatus est. (4)
Ita modò usurpato, modò deposito
Pontificatu annos fermè duodecim Be-
neditus IX. exegit. Idem post mor-
tem Clementis II. ope factionis suæ
Pontificatum tertio occupatum te-
nuit menses octo, (5) & Leone IX.
demortuo comitia Pontificia turbu-
vit; de quo cum nulla amplius me-
ntio fiat, ut ait Baronius ad an.
1054. §. 44. existimari potest, homi-
nem nefarium hoc eodem tempore sum-
mè vivendi fecisse.

ANNOTATIONES.

(1) Idem Glaber L. 4. extremo cap. 5.
apud Duchesnium tom. 4. pag. 46.

Baronius ad an. 1033. §. 6. *Quod mireris, tanta tunc vigeat observantia toto Catholico Orbe erga Romanam Ecclesiam, ut quemcunque audirent throno insidere Petri, colere eum & venerari non detrectarent, cum non ipsum sedentem, sed eum, cujus vice sederet, in primis attenderent.* Et §. 7. *Quod pertinet ad aetatem, cum testetur de ipso Petrus Damiani, ab exordio sua creationis usque ad finem semper luxuriosus inquinatum; plane possumus intelligere, haud adeo puerum adhuc impuberem fuisse, cui ex natura puritas inest; sed ejus aetatis, qui stimulis concupiscentiae urgeretur. Sane quidem Hermannus Contractus, qui hoc ipso scribebat tempore, dum hoc anno agit de obitu Joannis, & Benedicti subrogatione, de ejus aetate nihil: quod non tacuisset, si adeo impar tanto oneri subeundo fuisset: sed haec tantum habet: Defuncto Joanne, Benedictus, qui & Theophylactus, ordinatus, licet indignus tanto ordine moribus & factis, sedit annis plus duodecim. Eodem modo silent Leo Ostiensis l. 2. Chron. Casin. cap. 79. & Victor III. lib. 3. Dialogorum, ubi de eodem Benedicto IX. narrant.*

(2)

(2) Duglossius seu Longinus lib. 3. Historie Polonicae ad an. 1040. pag. 211. ubi subjicit hæc, *Placet aliis, non Benedictum IX. sed Clementem II. Polonia Regem Casimirum reddi jussisse. Quam diversitatem propter plures sub eo tempore de Papatu contestantes, reor provenisse.*

Martinus Cromerus De Origine & rebus gestis Polonorum lib. 4. pag. 50. Tandem à Pontifice maximo Benedicto ejus nomine IX. vel à Clemente II. ut alii volunt, impetrant, ut Casimirus Monachus & Diaconus, professionis & sacramenti religione solutus, ad Regnum majorum suorum redeat, uxorem ducat, liberos procreet. Pro hoc Polonis, quò beneficium Sedis Apostolicæ agnoscant, injunctum primum, ut de singulis capitibus, exceptis nobilibus sive equitibus, & qui sacris addicti sunt, quotannis obolus unus in lucernam perpetuè in Aede D Petri Roma arsuram pendatur: qui etiamnum S. Petri nummus dicitur --- Deinde præscriptum, ut omnes Poloni rotundâ in morem monachorum tonsurâ utantur, nec infra auriculas rictu barbarico quisquam omnino committat: festis solemnibus dum Sacra peraguntur, ut singuli equites fasciam lineam candidam in modum stola,

quã in sacris utuntur Sacerdotes atque
Diaconi, è collo suspensam ferant.

Historiam de Casimiro votis exsoluto, &
alias generis ejusdem tanquam veras propug-
nat Azorius Part. 1. Institut Moral. lib. 12.
cap. 7. *fabulosas esse vel saltem dubias*
asserit Joannes Baptista Gonet tom. 5. Cly-
pei Theolog. Thomist. dissertat. 9. De im-
pedimentis dirimentibus art. 2. §. 4.

(3) Ita Hermannus Contractus in Chron.
ad an. 1044. apud Canisium Antiquarum
Lectio num. tom. 3. pag. 267. edit Jacobi
Balsage.

(4) Leo Ostiensis lib. 2. Chron. Casin. cap. 79.
Cum Papa Benedictus (IX.) per annos
XII. (haud completos) Romanam Cathe-
dram sedisset, à Romanis expulsus est, &
Joannes Savinensis Episcopus, cui positum
est nomen Silvester, non tamen gratis, in
Romanum Pontificem subrogatus. Qui
cum trium ibi mensium spacio præsuisset,
expulsus Benedictus, propinquis suis Tus-
culanis proceribus annitentibus, Silve-
stro repulso, Romanam Sedem iterum oc-
cupavit. Nec multò post invisum se cun-
ctis aspiciens, cuidam Archipresbytero
Joanni nomine, qui quasi religiosior ha-
bebatur, Papatum tradidit. Eadem ante
Leonem Ostiensem fusiùs scripsit Victor III.
olim Desiderius Abbas Casinensis, lib. 3.
Dialogorum, tom. 18. Bibl. Patrum pag. 853.
(5) Leo Ostiensis lib. 2. Chron. Casin. cap. 81.
Sandini Vitæ Pontif. Oo Cle-

Clemente post novem menses ultra montes defuncto, praefatus Benedictus iterum in Pontificatum reversus, per octo circiter menses illum retinuit. Et antiquum MS. apud Papebrochium in Conatu pag. 187. Benedictus tertio reversus in Pontificatum, tenuit eum menses octo, dies decem, id est à festivitate Sanctorum quatuor Coronatorum (VIII. Novembris die, anno 1047.) usque ad festum S. Alexii (XVII. Julii anni 1048.)

CXLIX.

GREGORIUS VI.

ANNO CHRISTI 1044.

HENRICI III. REG. 6. CONST.
MONOMACHI 3.

GREGORIUS VI. *Joannes Gravianus* antea dictus, Archipresbyter S. Joannis ante portam Latinam, Pontificatu, quem à Benedicto IX. an. 1044. acceperat, anno 1046. spontè se abdicavit in Concilio, quod Henricus III. cognomine *Niger* successor Conradi II. rebus Ecclesiae Romanae componendis, Sutrii habendum curaverat. (1) *Annos duos, & menses octo Pontificis munere functus*

Bar. an. 1044 §. 2.
5. 6.
Pag. §. 1. IX. an. 1044. acceperat, anno 1046.
Bar. an. 1046. §. 1. Spontè se abdicavit in Concilio, quod Henricus III. cognomine *Niger* successor Conradi II. rebus Ecclesiae Romanae componendis, Sutrii habendum curaverat. (1) *Annos duos, & menses octo Pontificis munere functus*

1047. §. 5.